

Lidt om manden bag billederne i Toustrup forsamlingshus fortalt af datteren Anna Grete Søberg:

Vægudsmykningen i Toustrup Forsamlingshus er udført af min far lærer Hans Erik Jensen (1898-1973). Min far blev født i små kår. Faderen var først skomagersvend med stor lyst til bogen. Siden gik han på seminariet, mens moderen ”syede ham til lærer”, -- som det hedder i familien, idet hun med nål og tråd opretholdt husholdningen under mandens studier.

Drengen havde stor lyst til at tegne, men papir var dyrt, så de første børnetegninger, vi har fra hans hånd, er udført på vasket margarinepapir.

Far kom til Toustrup skole i 1923 og faldt straks for den smukke egn og i fritiden tegnede og malede han, så snart inspirationen indfandt sig. Han førte bog over produktionen, det blev til 2000 billeder, som nu hænger rundt i mange hjem. En del billeder skænkede han til plejecenteret i Sorring. I 1934 mistede han sin første kone og stod alene med fire piger. I det år udførte han det store gavlmaleri, som forestiller et bystævne, vistnok efter fynsk model. Siden blev han gift igen og fik tre børn.

Forsamlingshuset manglede altid penge til vedligeholdelse. Et af fars fyndord lød således: ”Guld og sølv har jeg ikke, men hvad jeg har, det giver jeg Jer”. Så over en årrække udsmykkede han salens vægge med motiver fra huse og gårde i sognet, som de så ud i 1920’erne. Brande og vejforlægning har siden hærget slemt, men den gamle landsby er bevaret der i salen. Mellem billederne skrev han gamle ordsprog, måske med en lille bagtanke om at revse sine bysbørn lidt.

Fars interesser var mange og skiftende. Han oprettede et sangkor og i de hårde krigsvintre instruerede han amatørskuespil, C. Hostrups ”Gen boerne” og ”Eventyr på fodrejsen”, som blev opført i forsamlingshuset. Bagtæpper og sceneudsmykning udførte han med stor snilde, jeg husker et rislende springvand på scenen, bygget over en transportspand fra Rosengården.

Desuden var han erklæret pacifist over overbevist retsstatsmand og troede meget på en bedre fremtid gennem verdenssproget Esperanto. Dette sprog gav internationale kontakter, der medførte, at vi i 30’erne husede jøder på flugt fra nazismen bl.a. den ungarske maler Stefan Barta, som kom flere gange sidst i vinteren 1940. Under besøgene udførte han fine akvareller fra Toustrup og portrætter af hele vores søskendeflok. Alt det værner vi om i familien. Barta overlevede krigen og besøgte os sidst i 1963.

Jeg tror ikke, det var fars tanke at vægmalerierne skulle overleve i så mange år. De var udført på kalkede vægge og husets levetid ville nok også være begrænset. Men folk i byen ville det anderledes. Energiske bestyrelser udvirkede at både hus og billeder blev restaureret, så Toustrup forsamlingshus i dag står som en seværdighed og er en hyggelig rammen om mange begivenheder.

I påsken 1984 blev der i forsamlingshuset arrangeret en udstilling af fars malerier udlånt fra mange hjem. Aksel Lindballe var initiativtager og gjorde et stort stykke arbejde vedrørende udstillingen, som blev besøgt af mange mennesker.

Og den gamle landsby er bevaret på væggene.